

Kwoty potrzebne na wydatki bieżące do wysokości ustalonej przez Komisję Likwidacyjną mogą być przenoszone na oddzielny rachunek czekowy, którym dysponuje wyłącznie Komisarz do likwidacji zobowiązań niemieckich zakładów ubezpieczeń.

§ 10. Wszelkie wydatki związane z czynnościami Komisji Likwidacyjnej, a w szczególności wydatki na wynagrodzenie jej przewodniczącego, jego zastępcy i członków Komisji pokrywa na zlecenie przewodniczącego Komisarz do likwidacji zobowiązań niemieckich zakładów ubezpieczeń w granicach preliminarza wydatków, zatwierdzonego przez Komisję Likwidacyjną.

§ 11. Wydatki przewidziane w art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 kwietnia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 235) powinny się mieścić w granicach 5% rocznie od sum, uzyskanych na podstawie art. 21 i 26 polsko-niemieckiego układu waloryzacyjnego.

Przekroczenie powyższej granicy może nastąpić jedynie w przypadkach uzasadnionych i wymaga zgody Ministra Skarbu.

Wysokość wynagrodzenia za udział w posiedzeniach przewodniczącego Komisji Likwidacyjnej, jego zastępcy i członków tej Komisji, oraz wysokość wynagrodzenia Komisarza do likwidacji zobowiązań niemieckich zakładów ubezpieczeń na życie ustala Minister Skarbu. Członkom Komisji, którym zostanie powierzone przygotowywanie i referowanie spraw, może być przyznane stałe wynagrodzenie miesięczne w miejsce wynagrodzenia za udział w posiedzeniach.

Wysokość wynagrodzenia personelu biurowego ustala Komisarz do likwidacji zobowiązań niemieckich zakładów ubezpieczeń na życie w granicach preliminarza wydatków, zatwierdzonego przez Komisję Likwidacyjną.

§ 12. Wysokość wynagrodzenia kuratorów, ustanowionych w myśl § 50 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. o przechowywaniu zobowiązań prywatno-prawnych (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 30, poz. 213), jako przedstawicieli wierzycieli, których roszczenia podpadają pod postanowienia art. 21 polsko-niemieckiego układu waloryzacyjnego, winna być ustaloną na podstawie opinii Komisji Likwidacyjnej, z uwzględnieniem ilości wierzycieli danego zakładu ubezpieczeń. Wyna-

godzenie to nie może przekraczać 5000 złotych dla jednego kuratora, bez względu na liczbę zakładów ubezpieczeń, których wierzyciele są przez niego reprezentowani.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

276.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH W POROZUMIENIU Z MINISTREM PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 22 lutego 1932 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 15 marca 1930 r. o uznaniu niektórych substancji i przetworów odurzających za wywołujące szkodliwe skutki dla zdrowia.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 22 czerwca 1923 r. w przedmiocie substancji i przetworów odurzających (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 559) zarządza się co następuje:

§ 1. W punkcie 1) § 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 15 marca 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 304) o uznaniu niektórych substancji i przetworów odurzających za wywołujące szkodliwe skutki dla zdrowia dodaje się na końcu następujące wyrazy:

„Acetyldihydrocodeinonum lub Acetyldemetylodihydrotebainonum (acedicon), N-oxymorphium (genomorphium), pochodne N-oxymorfinowe, jak również inne pochodne morfinowe o azocie pięciowartościowym.”

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Warszawa, Drukarnia Państwowa, Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości.

59037 P

Konto czekowe w P. K. O. Administracji Dziennika Ustaw Nr. 30130.

Cena 25 gr.

OD ADMINISTRACJI: Prenumerata Dz. U. R. P. wynosi 8 zł, kwartalnie. Urzędy i instytucje państwowe opłacają 6 zł. Prenumerata winna być opłacana najpóźniej na 2 tygodnie przed rozpoczęciem każdego kwartału.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Dz. U. R. P. należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.